

"משובש ומוטעה הרבה עד מאוד", ור' יחיאל עצמו כן דייק בהעתקתו (מבוא לתלמוד ירושלמי כת"י ליידין אות ג).

בכתב היד מופיעים רק דברי הירושלמי עצמו, אך המשניות אינן נמצאות בשלמותן כלל, לא במקומן בתוך הפרק ולא לפני כל הפרק, אלא מובא רק ציטוט של כמה מילים בודדות בתחילת כל משנה.

מכתב היד הזה נדפס הדפוס הראשון (מבוא לירושלמי כת"י ליידין אות א).

ההוצאות השונות

היו כמה וכמה הוצאות שהדפיסו את הירושלמי, וביניהן היו גם הבדלי נוסחאות. מהוצאה להוצאה הוסיפו עוד ועוד מפרשים על הדף, אך מאידך גם נתרבו הטעויות (מבוא לתלמוד ירושלמי כת"י ליידין אות ג). אלו הן הדפסות הירושלמי, לפי הסדר (יש להעיר שהיו עוד דפוסים נוספים, אך לא לכל הירושלמי אלא רק לחלקים ממנו, וברשימה דלקמן הבאנו רק דפוסים שהדפיסו את כולו. בהדפסות שנמשכו כמה שנים, ציינו את שנת סיום ההדפסה בלבד):

א) הירושלמי נדפס לראשונה בויניציאה ה'רפ"ג [1523] (והיא אותה שנה שבה הדפיסו בויניציאה גם את הדפוס הראשון לכל הבבלי (עד אז כל דפוס הדפיס רק מסכתות מסוימות). ויש סוברים שהירושלמי נדפס בויניציאה כבר בשנת ה'רס"ד [1504] (אוצר ישראל ערך תלמוד)) בשני טורים בלי שום פירוש (פרקי מבוא לספרות התלמוד עמוד 508). המדפיסים הוסיפו את המשניות בתחילת כל פרק, ולא במקומן בתוך הפרק (בכתב היד המשניות לא נמצאות בשלמותן כלל, כדלעיל). דפוס זה נחשב ליותר מדויק מהדפוסים שאחריו משום שלא חדרו אליו שיבושים מאוחרים יותר (מבוא לתלמוד ירושלמי כת"י ליידין אות ג). כיוון שדפוס ויניציאה הוא הדפוס הראשון, היו שציינו מראי מקום לירושלמי ע"פ הדפים בדפוס זה, ע"י ציון לדף ולטור (ישנם ארבעה טורים בכל דף). מאז הדפסה זו, במשך למעלה משמונים שנה הירושלמי לא הודפס, ולכן באותה תקופה בקושי היה ירושלמי בנמצא (מבוא לתלמוד ירושלמי כת"י ליידין הערה 19).

ב) קראקא ה'שס"ט [1609], נדפס ע"פ מהדורת ויניציאה, גם כן בשני טורים, אלא שהוסיפו בשולי העמוד את הפירוש הקצר של ר' דוד הדרשן מקראקא (הקדמה לירושלמי מההדורה הישראלית הוצאת פרדס). בחלק מהוצאות הבבלי הוסיפו בסוף כל כרך את הירושלמי מדפוס קראקא.

ג) קראטאשין ה'תרכ"ו [1866], שוב בשני טורים עם הפירוש הקצר, אלא שהוסיפו בשולי הגליון גם מראי מקומות והגהות קצרות (הקדמה מהמ"ל של דפוס קראטאשין). רוב המפרשים השתמשו במהדורה זו, ובזמנו היו שסברו שזוהי המהדורה המדויקת ביותר (הקדמה לירושלמי מההדורה הישראלית הוצאת פרדס), אך האמת היא שהדפוס הראשון (ויניציאה) הוא המדויק ביותר, כדלעיל (מבוא לתלמוד ירושלמי כת"י ליידין אות ג).

ד) זיטומר ה'תרכ"ז [1867]. בהוצאה זו, לראשונה, הדפיסו את הירושלמי בצורה שדומה לדפוס הבבלי, המקילה מאוד על הלימוד: את המשניות הכניסו למקומן בתוך הפרק (ולא לפני כל פרק, כפי שהיה בכל הדפוסים הקודמים) והוסיפו את המפרשים (פני משה, קרבן העדה ועוד) על הדף בצורה שדומה לדפי הבבלי. מאידך, מהוצאה זו ואילך השמיטו את